୩୧-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହା ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ ମିଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରକ ସଂଗଠନ ଅଟେ, ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ କରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପ□ିର ଅଧିକାରୀ କରୁଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ଚ□ଳତା କେବେ ସମାପ୍ତ ହେବ ?

ଉ□ର:- ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ସିଲଭର ଏଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରୌପ୍ୟଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହ□ିଯିବ ବା ତ୍ରେତାଯୁଗୀ ସ□ୋଗୁଣୀ ସ୍ଥିତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହ□ିଯିବ ତେବେ ଯାଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ଚ□ଳତା ସମାପ୍ତ ହେବ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଜର୍ଣ୍ଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଘରବାହୁଡା ସମୟ ସେଥିପାଇଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକୁ ନିଜର ଆୟ□ରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ ତୁମକୁ ଯେଉଁଭଳି ସଂଯମ ଆଚରଣ କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥାଅ ।

ଗୀତ:- ମୁଖଡା ଦେଖଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ଯେଉଁସବୁ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ-ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି । ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଶୂଦ୍ର ଥିଲ ପୁଣି ଆସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବାବା ବର୍ଣ୍ଣର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ବର୍ଣ୍ଣର ହେବ । ବିଚାର କର ଯେ ଏକଥା ଠିକ୍ ନା ନୁହେଁ? ନିଜେ ବିଚାର କର । ଆମ କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ତୁଳନା କର । ଶାସ୍ତ୍ର ତ' ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଶୁଣିଛ ଏବଂ ଯାହା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ତୁଳନା କର— ଠିକ୍ କେଉଁଟି ? ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ଅଥବା କୁଳକୁ ସମସ୍ତେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ଥିବା ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ଠିକ୍ ଭାବେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଏହା ଉପରେ ହିଁ ବୁଝାଯାଉଛି । ବାକି ଏତେ ଭୂଜାଧାରୀ ଚିତ୍ର ଯାହା ସବୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ହତିଆର ଆଦି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଭୁଲ୍ । ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । କାହାର କ□ବ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ୮୪ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ । ଯେପରି ବାବା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ବାବାଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ ନା ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ମିଶନ ଅଟେ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କରାଉଛ । ବୁଝାଉଛ ଯେ ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପ□ି ମିଳିବ । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଏହି ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ । ଲୌକିକ ପିତା ତ ଅଳ୍ପକାଳ ନିମନ୍ତେ ସୁଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅବିନାଶୀ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବ□ମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ୩ଜଣଯାକ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣୁଛ । ଲୌକିକ ପାରଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକ । ପାରଲୌକିକ ପିତା ଶିବବାବା ଅଲୌକିକ ବାବା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବାବାଙ୍କୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ନା । ଶିବ, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ବାକି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମହିମା କାହିଁ ? ନିରାକାର ବାବାଙ୍କୁ ମୁଖ ତ ଦରକାର ନା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ଦେବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଠିକ୍ ରୂପେ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ବୁଝୁଛ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥ । ରଥକୁ ମଧ୍ୟ ଶୃଙ୍ଗାର କରିଥାନ୍ତି ନା । ଯେପରି ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଘୋଡାକୁ ମଧ୍ୟ ସଜାଉଥିଲେ ।

ତୁମେ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମହିମା କରୁଛ । କହୁଛ ତୁମେ ଏହିପରି ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ବଡ ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ କେହି ଏକଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ବୁଝିଗଲେ ତ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିଯିବ । ବୁଝାଉଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆହୁରି ନିଶା ଚଢିଯିବ । ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା କିଛି କମ୍ କଥା ନୁହେଁ । ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ଆପଣ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ।

ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ପବିତ୍ର ହୁଅ । ତୁମେ ଡାକୁଥିଲ ନା ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ମନମନାଭବ ଅକ୍ଷର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏକଥା ନାହିଁ । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ତାରକା ସଦୃଶ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । କଳିଯୁଗରେ ସବୁ ଅଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତି ପୂଜା ପାଠ ଏସବୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ରାସ୍ତା ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଉଛ— ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ ? ଏହା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ପଚାରୁଛ ଆତ୍ମାର ପିତା କିଏ ? ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅର୍ଥ ବାହାରୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା କିଏ ? ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା । ନିଜ-ନିଜର ଘରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏକଥା ବୁଝାଇପାରିବ । ଗୋଟିଏ-ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ଯେପରି ସିଡି, ତ୍ରିମୂ□ୀ, କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଇତ୍ୟାଦି ଏହା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଚିତ୍ର ଅଟେ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ରକୁ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆମର ଧର୍ମ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଆମେ ଏହି ହିସାବରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବୁ କି ନାହିଁ? ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ଆସିବେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାକି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇପାରିବେ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝା ଯାଇପାରିବ । ଯେଉଁ-ଯେଉଁ ଧର୍ମ ପଛରେ ଆସିଛି ସେହି ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପରକୁ ଯାଇ ବିରାଜମାନ ହେବ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ମୂଳଦୁଆ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଚାରା ତ ଲାଗିଲା ପୁଣି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ, ବିନା ପତ୍ରରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ତ ନଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି— ନିଜ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜାରୂପୀ ପତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ସେ ତ ଉପରୁ ଆସି ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ପରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଧିରେ ଧିରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦି କରୁଛ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପତ୍ର ତିଆରି ହେଉଛି, ପୁଣି ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଝାଉଁଳି ପଡୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏଥିରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ସ୍ମୃତି ଦେବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ଆଉ ଯେଉଁସବୁ ରଚନା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହଧାରୀ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଛାଡ । ରଚନାଠାରୁ କେବେ ସମ୍ପ□ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆଉ କାହାର ବି ସ୍ମୃତି ନ ଆସୁ । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ, ଜ୍ଞାନମାର୍ଗକୁ ଆସି ପୁଣି ଯଦି ଏପରି କୌଣସି କାମ କରିବ ତେବେ ତାର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ରହିବ । ବାବା ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଆଉ ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଖରାପ କାମ କଲ ତେବେ ଆହୁରି ପତିତ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି କୌଣସି କାମ କର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତି ହେବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ଗ୍ଲାନି ହୋଇଥାଏ ନା । ଏପରି କର୍ମ କର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ବିକର୍ମ ହେବ । ବାରଣ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଔଷଧ ଖାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବାରଣ ରଖିଥାନ୍ତି ନା । ଡାକ୍ତର ଖଟା ଖାଇବାକୁ ମନା କଲେ ମାନିବା ଉଚିତ୍ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଆୟ□ରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଲୁଚାଇ ଖାଇବ ତେବେ ଔଷଧର ପ୍ରଭାବ ପଡିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଆସକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି - ଏପରି କର ନାହିଁ । ବାବା ସର୍ଜନ ଅଟନ୍ତି ନା । ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ମନରେ ବହୁତ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ଖବରଦାର

ରହିବାକୁ ହେବ । ଖରାପ ସ୍ୱପ୍ନ, ଖରାପ ସଂକଳ୍ପ ଆଦି ବହୁତ ଆସିବ, ଏସବୁକୁ ଡରିବାର ନାହିଁ, ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ବା ସ୍ୱପ୍ନ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯେତେ ନିକଟ□ର ହେଉଥିବ, ତ୍ରେତାଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହ□ିଯିବ ତେବେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ଚ□ଳତା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ତୁମର ଅଧିନ ହୋଇଯିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଧୀନରେ ଥିଲା ନା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ତ୍ରେତାର ଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ କର୍ମେନ୍ଦିୟ ଅଧୀନ ହେବେ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବେ ପୁଣି ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବେ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ତୁମର ଅଧୀନରେ ଥିଲେ ନା । କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଆଜି କର୍ମେନ୍ଦିୟର ଅଧୀନ ଅଛ କାଲି ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଆୟତ କରିନେବ । ୮୪ଜନ୍ମରେ ତୁମେ ତଳକୁ ଖସିଆସିଛ । ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍—ମୁଁ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛି ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି-କରି ଯେତେବେଳେ ଆଇରନ୍ ଏଜ୍‌ରୁ ସିଲଭର ଏଜ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହ□ିଯିବ ତେବେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମକୁ ଅନୁଭବ ହେବ-ଏବେ କୌଣସି ତୋଫାନ ଆସୁନାହିଁ । ସହି ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଚାଲିଯିବ । ମେହନତ କରି ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ଖୁସିର ମାତ୍ରା ବଢିବ । ଯିଏବି ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ— କିପରି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ? ଯିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି ସେ ହିଁ ବୁଝିବେ । କହିବେ ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଭାବୁଛ ଇଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ବୋଧ ହୁଏ ରାଜତ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇନଥିବେ । ଆମେ ତ ସାହାସ ଦେଉଛୁ, ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛୁ । ତୁମେ ନିମଗ୍ନାମୀ । ଯିଏ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ ଶୁଣୁଶୁଣୁ ତାଙ୍କର ତୁରନ୍ତ ସ୍ମୃତି ଆସିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ପବିତ୍ର ତ ଥିଲ ନା । ଏବେ ପୁଣି ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛି । ଆଉ କେହିବି ରାସ୍ତା ବତାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଯାଇପାରିବେ । ଯେତେ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ, ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ତ ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଇଏ ତ' ଯେପରିକି ପୁରୁଣା ସନ୍ତାନ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନାଡିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝୁଛ ନା । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ସମ୍ପ□ ମିଳିଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ମିଳୁଛି । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ବାବା ଯେବେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ । ବ□ମାନ ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଇତିହାସର ପୁନରାବୃ□ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ନା । ତୁମେ ସାରା ୮୪ ଜନ୍ମ ଚକ୍ରର ହିସାବ ବତାଉଛ । ଯେତିକି ଆତ୍ମା ବୁଝିବେ ସେତିକି ପ୍ରଜା ହେବେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛ ନା । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଆସିଛୁ— ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ମାୟାର ଜଞ୍ଜିରରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାବଣପାଖରୁ ମୁକୁଳାଇବାକୁ ଆସିଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଉଛ ନା । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିପରି ବତାଇବା ? ଏଠାରେ ତ ଅସୁରମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପଡୁଛି । ଆଗରୁ ତ ଭାବୁଥିଲ ବୋଧହୁଏ କେହି ସ୍ଥୁଳ ଆବର୍ଜନା ପକାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବୁଝୁଛ ଏମାନେ କିପରି ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି । କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ବାବା ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାବା ଆମକୁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍‌ର ଉପାଧି ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ମୁକ୍ତିଧାମ, ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ଜୀବନମୁକ୍ତିଧାମ । ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଯାହା କିଛି ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ତାକୁ ଭୁଲ । ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମାକୁ

ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ହିଁ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଜ୍ଞାନ । ଯାଦ ମଧ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ କର । ମୋର ତ ଜଣେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ନ କରିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ହେବି । ମୋତେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶରୀର ତ ପୁରୁଣା ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମମ□ ରଖିବାର ନାହିଁ । ଏହା ଜ୍ଞାନର କଥା ଅଟେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶରୀରର ଯତ୍ନ ନେବ ନାହିଁ । ମନରେ ଭାବିବା ଉଚିତ୍— ଏହା ପୁରୁଣା ଚମଡା ଅଟେ ଏହାକୁ ତ ଏବେ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ହେଲା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଘରେ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଛାଡିପାରିବ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଲେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଯେତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସ୍ୱପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଘରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଯାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଫଳାଫଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାକି ଅଛି । ପୁଣି ତୁମ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦରକାର ନା । ଏବେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶରୀର ପ୍ରତି ମମତ୍ୱ ନରଖି ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବା ବତାଇଥିବା ବାରଣଗୁଡିକୁ ପୂରା-ପୂରା ମାନି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ଗ୍ଲାନି ହେବ ଏବଂ ପାପର ଖାତା ବଢିବ । ନିଜେ ନିଜର କ୍ଷତି କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ସିନ୍ଦୁକ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ କରୁଥିବା ମହାଦାନୀ ହୁଅ ।

ବୁଦ୍ଧିକୁ ସର୍ବ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିରୋମଣୀ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ସର୍ବଦା ଚମକୁଥାଏ କାରଣ ବୁଦ୍ଧିରୂପକ ସିନ୍ଦୁକ ଭିତରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଭରପୁର ହୋଇ ରହିଛି । ସେମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧରୂପୀ ସିନ୍ଦୁକରୁ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦାନ କରି ମହାଦାନୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଭୋଜନ ଦେଇଚାଲ । ବୁଦ୍ଧି ଯଦି ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ଭରପୁର ରହିଥିବ ତେବେ ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଠିକ୍ କରିଦେବ । ତେବେ ସର୍ବୋ□ମ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ସର୍ବୋ□ମ ରୋଜଗାର ଜମା କରି ବୈକୁଣ୍ଠର ରାଜ୍ୟପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଶକ୍ତିସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ସଂକଳ୍ପ ଗତିକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ କର ।